

ФАРМАЦЕВТ®

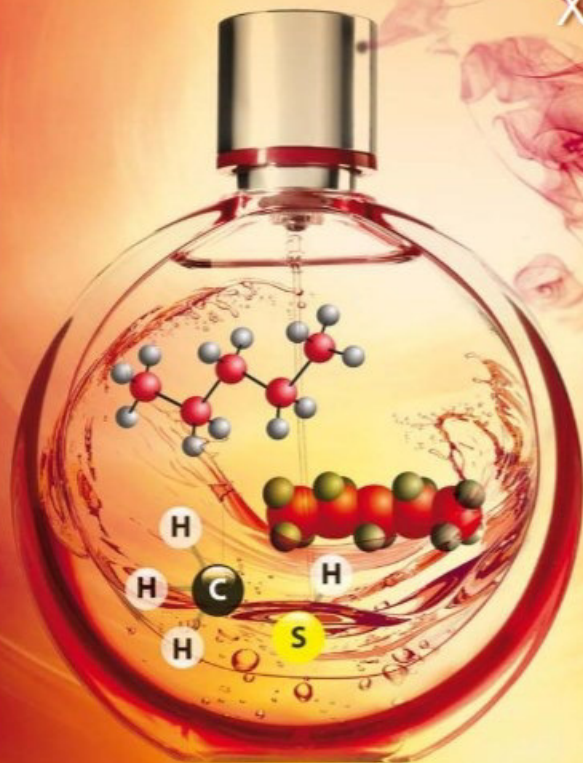
ПРАКТИК

07-09 [193] 2020

ISSN 2409-2584

ЧИ МОЖНА
ВІДЧУТИ ЗАПАХ
ХВОРОБИ?

12

Ліки ex tempore:
право на існування

4

Пневмонія знову
смертельно небезпечна

22

ГРВІ у добу COVID-19

30

Робочий тиждень:
у гармонії з часом

44

Між нами жінками: урогенітальні розлади в клімактеричний період

Жінка по-своєму прекрасна у будь-якому віці, кожен з яких має як свої плюси, так і мінуси. Розцвітаючи з кожним роком (звісно, якщо не забувати доглядати за собою), вона вчиться підкреслювати свої переваги та маскувати недоліки. На жаль, кожен етап жіночого дорослішання має свою «ложку дьогтю». У дівочтві — це проблемна шкіра і підліткові комплекси, в молодості — целюліт, боротьба із надмірною масою тіла та недолік життєвого досвіду, зрілості — проблеми, пов'язані із клімактеричним періодом

КЛІМАКТЕРІЙ ТА ЙОГО ЕТАПИ

Клімактерій — природний період, під час якого відбувається поступове згасання діючої функції яєчки. Його початок генетично детермінований, при цьому в жінок, які проживають у різних географічних зонах, вік настання клімаксу варіює в широких межах. Зокрема, в жінок європейської популяції цей період припадає на вік 45–55 років з піком менопаузи у віці близько 50 років.

Загалом, клімактеричний період традиційно поділяють на три стадії: перименопауза (менструальний збій за чотири роки до наступного етапу); менопауза (настає після останньої менструації та триває приблизно рік); постменопауза (триває до кінця життя).

Зміна демографічної структури суспільства в другій половині ХХ ст. призвела до збільшення в популяції частки жінок старшої вікової групи. З кожним роком збільшується число жінок, що вступають в період менопаузи. Якщо 75 років прийняти за 100%, то тривалість препубертатного періоду становить 16%, репродуктивного — 44%, пременопаузального — 7%, а постменопаузального — 33%. Тобто більше третини свого життя жінка проводить у стані дефіциту жіночих статевих гормонів. Менопауза, не будучи власне захворюванням, призводить до порушення ендокринної рівноваги в організмі жінки, спричиняючи так звані приливи, дратівливість, безсоння, уrogenітальні розлади, а також підвищуючи ризик розвитку остеопорозу та серцево-судинних захворювань [1].

УРОГЕНІТАЛЬНІ ПОРУШЕННЯ

Останніми роками у симптоматології клімактеричних порушень почала лідувати проблема уrogenітальних розладів, що пов'язано з їхнім вираженням негативним впливом на якість життя жінки у постменопаузальний період.

Частота розвитку вікових уrogenітальних розладів сягає 30%. У перименопаузальний період уrogenітальні порушення виникають у 10% жінок, тоді як у віковій групі 55–60 років від них страждає 50%. До 75 років вже 1/3 жінок відчувають уrogenітальний дискомфорт, а після 75 років важко зустріти жінку, у якій не спостерігалось б окремих симптомів зазначених розладів [1].

Уrogenітальні розлади в клімактеричний період — це симптомокомплекс вторинних змін, що розвиваються на тлі естрогенного дефіциту та зумовлених віком метаболічних змін.

Процеси старіння уrogenітального тракту розвиваються у двох напрямках:

- переважний розвиток атрофічного вагініту, основними симптомами якого є сухість і свербіж у піхві, рецидивні виділення, диспареунія (більше відчуття під час статевого акту);
- переважний розвиток атрофічного цистоуретрити (поєднане запальне ураження уретри і сечового міхура) з явищами порушення контролю сечовипускання або без такого.

Щоб не позбавляти себе радощів повноцінного життя і бути сильнішими за обставини, жінки з різним ступенем нетримання вибирають урологічні прокладки: їхня якість перевершує якість звичайних гігієнічних прокладок, вони мають більший ступінь захисту, повністю нейтралізують запах та захищають шкіру від подразнень

ПРИНЦИПИ ЛІКУВАННЯ

Проблема лікування уrogenітальних розладів є неоднозначною. Зазвичай акцент робиться на те, який саме вид замісної гормонотерапії (ЗГТ) вважати оптимальним. ЗГТ уrogenітальних порушень можна здійснювати препаратами, що мають як системну, так і місцеву дію. Зокрема, до системної ЗГТ відносять засоби, що містять естрадіол, естрадіолвалерат і кон'юговані естрогени. Своєю чергою, до місцевої ЗГТ — препарати, що містять естріол. Вибір типу ЗГТ для лікування уrogenітальних розладів є індивідуальним і залежить від віку пацієнтки, тривалості постменопаузи, основних скарг, необхідності лікування клімактеричного синдрому або профілактики пізніх метаболічних порушень.

ЯКІСТЬ ЖИТТЯ ТА ГІГІЄНИЧНІ ЗАСОБИ

Вочевидь, уrogenітальні розлади вкрай негативно позначаються на якості життя — на жаль, досить часто трапляються випадки, коли у жінки розвивається депресія, починаються проблеми в сім'ї. Однак найбільшу соціальну неприємність для жінок в клімактеричний період становлять проблеми, пов'язані із втратою контролю над сечовипусканням.

Частота розвитку вікових уrogenітальних розладів сягає 30%. У перименопаузальний період уrogenітальні порушення виникають у 10% жінок, тоді як у віковій групі 55–60 років від них отражає 50%. До 75 років вже 1/3 жінок відчувають уrogenітальний дискомфорт, а після 75 років важко зустріти жінку, у якій не опостерігалось б окремих симптомів зазначених розладів

Отже, перед даною категорією пацієнток постає вкрай гостра необхідність щодо підбору ефективного і зручного гігієнічного засобу, застосування якого може забезпечити гарну якість життя [2]. Найчастіше жінки, які відчувають нагальну потребу в гігієнічному захисті, вибирають (а іноді й навіть конструюють) відповідні способи захисту самотійно. Зазвичай вони використовують серветки, клейончасті прокладки, пелюшки, прокладки, призначені для «критичних днів». Такі «пристрої» та засоби вкрай незручні та непрактичні.

Справа у тому, що звичайні прокладки для «критичних днів» не призначені для швидкого вибирання великих обсягів рідини, тому в результаті нерідко «підводять» свою власницю, доставляючи незручності через необхідність частій заміни, а також зумовлюють відчуття дискомфорту.

Натомість спеціальні урологічні прокладки дозволяють відчувати себе більш вивлено та комфортно, оскільки вони неопітні, практично невідчутні, та вельми ефективно допомагають у приховуванні жіночих проблем.

Зовні урологічні прокладки дійсно нагадують звичайні, проте це є спеціалізований продукт, який максимально функціонально вирішує делікатну проблему завдяки анатомічній будові, а також матеріалам, що дозволяють надійно утримувати рідину і запах.

ВИМОГИ ДО ГІГІЄНИЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ

Фахівці сформулювали низку вимог, що традиційно висуваються до гігієнічної продукції, яка призначена для жінок з уrogenітальними розладами, а саме:

- здатність вбирати і надійно утримувати вологу протягом декількох годин;
- можливість збереження сухості поверхні, щоб не спричинити подразнення шкіри;
- анатомічна відповідність;
- непомітність під одягом;
- зручність та комфорт у носінні;
- перешкода зростанню бактерій та поширенню неприємного запаху [2].

Щоб не позбавляти себе радощів повноцінного життя і бути сильнішими за обставини, жінки з різним ступенем нетримання вибирають урологічні прокладки: їхня якість перевершує якість звичайних гігієнічних прокладок, вони мають більший ступінь захисту, повністю нейтралізують запах та захищають шкіру від подразнень.

Підготувала Олександра Демецька, канд. біол. наук

Література

1. Тихомиров А.Л., Олейник Ч.Г. Уrogenітальні розстройства в постменопаузі та замістительная гормонотерапія. Лечущий журнал. 2003: 7.
2. Ромих В.В. Совершенствование средств гигиены и реабилитации. Инновационные женские прокладки с содержанием пробиотических культур. Экспериментальная и клиническая урология. 15.08.2016.